

Mesajul

Daniel Vișan-Dimitriu

Fereastra doar ușor întredeschisă,
m-atrage cu povestea dintr-un val
ce, de demult, din timp medieval,
plutea spre o adresă indecisă.

De n-ar fi fost ca valul să mă cheme,
c-un vaier lung, spre racla-i de nisip,
n-aș fi văzut, săltând ca un polip,
un vas purtând în el atâta vreme.

L-am ridicat ușor, cu-ngrijorare,
părând fragil și am sperat că-n el
mai e, nealterat, un bilețel,
cum am citit că se trimite pe mare.

M-am furișat pe scări, în încăpere,
privindu-l ca avarul încântat
de tot ce-n viața lui a adunat
cu chin, durere, muncă și plăcere.

Citind, am lăcrimat, cu întristare,
simțind, adâncă, o durere-n piept:
„Te-am așteptat și-am să te mai aștept
ca și acum, în viața viitoare!”